

‘ไม่ใช่แค่ขยับตัวหลบ แต่ว่าดาบสุดท้ายของเรายังถูกฟันสวนกลับมาด้วย...’

นาเดสโก่คิดอย่างตระหนกก่อนจะใช้นิ้วดีดใส่ใบดาบที่บินไปครึ่งเล่ม และถึงจะติดแค่เบาๆ แต่มันก็หักกลางทันที

เธอหันกลับมามองครูช หนุ่มผู้ที่รอดจากคมดาบเธอมาได้ราวกับเสกมนตร์มหัศจรรย์ แต่สิ่งหนึ่งที่ทำให้เธอถอนหายใจโล่งอกเมื่อเห็นครูชในตอนนั้นเพราะว่าดาบคู่กายของเขาได้แตกเป็นชิ้นๆ ไปแล้ว

เมื่อไม่มีอาวุธก็ไม่สามารถสู้ต่อได้ โชคออกมาดีเกินคาด เพราะเมื่อเป็นแบบนี้เธอสามารถจะใช้เป็นข้ออ้างในการประกาศผลให้ออกมาเสมอกันได้ แต่ก่อนเธอจะยกมือขึ้นเตรียมประกาศผล ตัวครูชก็กลับทำเสียเรื่อง ทำลายความหวังดีของเธอจนป็นี่ ด้วยการเรียกเอาดาบหน้าร้อยๆ เล่มให้ปรากฏขึ้นมาก่อนจะทิ้งตัวปักลงบนพื้นทรายเต็มพรี๊ดไปหมด

“เลือกใช้ได้ตามสบายเลยนะ ถึงเธอจะเรียกใช้คุณสมบัติพิเศษของพวกมันไม่ได้ แต่ลำพังความแข็งแกร่งของตัวดาบก็ไม่แพ้กันเลย”

‘เจ้าโง่ คนเปิดช่องลมดันเอาหินมาถ่ม’ นาเดสโก่ร้องด่าในใจก่อนจะจำใจเดินไปหยิบดาบที่อยู่ใกล้ที่สุดขึ้นมา

เธอมองดูครูชอีกครั้งโดยที่เขายังคงถือธนูเบลที่เหลือแต่ด้ามไว้ในมือ แต่ยังไม่ทันได้ร้องทักให้เปลี่ยนดาบ ครูชก็ใช้มือกดไปยังดาบที่หัก และเมื่อขยับมือออกมาใบดาบสีเงินวาววับก็เลื่อนออกมาด้วย

6 The Last Fantasy Return ภาค การกลับมาของไกโธ เล่ม 2

“ศักดิ์วิญญาณชั้นสูง!!” ทุกคนที่เห็นวิธีซ่อมดาบของครูซต่างตะลึงงัน เพราะแม้แต่เอลฟ์ที่มีพลังวิญญาณระดับสูงยังไม่กล้าใช้วิธีนี้กันเลย เพราะแน่นอนว่ามันสะดวกและสามารถได้ดาบที่แข็งแกร่งแบบสุดๆ มาใช้ในเวลาแค่เสี้ยววินาที แต่มันต้องจ่ายค่าตอบแทนที่สูงลิบด้วยเช่นกัน และครูซที่กำลังจะต้องจ่ายมันออกไปแล้ว

ทันทีที่เขาทำการศักดิ์วิญญาณเพื่อซ่อมดาบ บอยผมเขาก็ก้าวเปลี่ยนเป็นสีขาว จนกระทั่งผมด้านหน้าทั้งหมดเป็นสีขาว แสดงให้เห็นว่าเขาถูกบั่นทอนพลังชีวิตลงไปมากทีเดียว

“เจ้าคนโง่!! ทำแบบนี้ทำไม แคการประลองแค่นี้มันคุ้มแล้วหรือ ที่จะเอาอายุขัยมาสังเวย” นาเดสโก้หันไม่ไหวชี้หน้าร้องว่าไป และนี่ถ้าไม่ใช่เพราะกำลังประลองกันอยู่ เรายังคงจะวิ่งเข้าไปตีดาบห้ามเขาทำแบบนี้แน่ๆ

“ไม่เกี่ยวกับหรอก แต่เพราะดาบเล่มนี้เป็นอะไรที่มากกว่านั้น ฉันรับช่วงมันต่อมาเพื่อรักษาวิถีแห่งดาบไว้ เพื่อสิ่งนั้น ถึงแม้ตัวจะต้องตาย ฉันก็จะให้มันเปลี่ยนแปลงไม่ได้” ครูซแสดงความยึดมั่นอย่างแรงกล้าจนนาเดสโก้รู้สึกสะท้านขึ้นมา ถ้าเทียบกันแล้วพวกเอลฟ์ใช้หลักดำเนินชีวิตแบบปล่อยวางจนขาดความแน่นอนต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดไป

เดิมทีดาบเล่มนี้ที่ใช้วิธีศักดิ์วิญญาณสร้างขึ้นมายุ่งแล้ว แต่พอเปลี่ยนเจ้าของ พลังมันก็จะอ่อนด้อยตามไป ทว่าพอได้หลอมขึ้นมาใหม่ด้วยวิธีเดิม พลังมันก็กลับมาเหมือนเดิมอย่างที่มันควรจะมีแต่แรก

ซึ่งสิ่งนั้นพิสูจน์ได้จากดาบวิญญาณทุกเล่มที่ครูซปลดผนึกเรียกออกมาต่างสิ้นไหวเพื่อตอบรับพลังของรูนเบลอยู่ในขณะนี้

“ฉันคิดดูแล้ว วิชาหนดของฉันคือดาบสองมือ แต่ว่า...แบบนี้ต่อให้อีกพันปีก็เอาชนะเธอไม่ได้แน่” ครูซพูดขึ้นขณะฉีกแขนเสื้อออกมาพันห้ามเลือดที่คอเพราะเป็นจุดที่เลือดไหลออกมามากที่สุด

“ไม่ต้องคิดหรอก เพราะถึงจะอีกหมื่นปี เธอก็เอาชนะฉันไม่ได้” นาเดสโก้พยายามพูดให้ครูซรู้สึกตัว แต่ยิ่งพูดเหมือนยิ่งเอาหน้ามันรูดกองไฟไม่มีผิด

“ฮ่าๆๆ ไม่หรอก ถ้าเป็นตอนนี้ ฉันพอจะรับมือเธอได้แน่” ครูซหัวเราะอย่างมั่นใจขณะกำดาบรูนเบลไว้แน่นและยกมันขึ้นพาดไหล่อีกครั้ง

“...ได้ งั้นถ้านายยังรอดจากการโจมตีชุดนี้ของฉันไปได้อีก ฉันจะยอมรับนาย” นาเดสโก้ตั้งใจเพื่อจะหยุดครูซไว้ก่อนจะก้าวเลยเขตมากไปกว่านี้ ต้องให้เขารู้ความต่างของระดับพลัง

ทุกคนรีบลุกขึ้นยืนดูอย่างตั้งใจเมื่อเห็นนาเดสโก้ยกดาบขึ้นชนานกับพื้นในระดับหัวไหล่ ซึ่ปลายดาบตรงไปข้างหน้าโดยใช้หลังมืออีกข้างประคองกลางใบดาบไว้ซึ่งทุกคนรู้นั่นคือท่าเตรียมโจมตีของเธอ

อีกครั้งที่ทุกคนต้องกลั้นหายใจเพราะเพียงแค่ว่าพริบตาก็อาจเกิดอะไรขึ้นก็ได้ จากเสียงพูดคุ้ยพึมพำเมื่อครู่มาตอนนี้กลับเงียบเป็นป่าช้า บางคนลืมหือมือขึ้นมาประสานกันด้วยอาการลึ้นจัต

เปรี้ยว!!

เสียงดังสนั่นดูเสียงกัมปนาทเกิดขึ้นดังกว่าครั้งก่อน ทุกคนรู้ว่านาเดสโก้ได้ลงดาบไปแล้วจึงรีบมองหาสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งสิ่งแรกที่ทุกคนมองไปคือครูช และต่างคิดว่าคราวนี้เขาคงตัวขาดครึ่งไปแล้ว แต่กลับไม่ใช่

ครูชยังคงยืนอยู่ที่เดิมโดยยืนมือมาข้างหน้าแต่เมื่อนั้นวางเปล่า ส่วนดาบรูนเบลกำลังลอยหมุนตัวอยู่เหนือหัวของเขาก่อนจะทิ้งตัวปลงข้างหลังที่พื้นซึ่งเกิดเป็นรอยแยกขนาดใหญ่สามเส้น อีกครู่ต่อมาครูชถึงจะทรุดตัวลงกับพื้นพร้อมกับที่หัวไหล่ทั้งสองข้างเกิดเป็นแผลจนเลือดพุ่งออกมา ถึงจะบาดเจ็บอีกแต่ก็ยังไม่ถึงตายทุกคนเลยรีบหันไปมองทางนาเดสโก้บ้าง

สีหน้าของเธอที่ทุกคนเห็นต่างก็ต้องตกใจ เพราะพวกเขาไม่เคยเห็นเธอทำหน้าที่แบบนี้มาก่อน ใบหน้าที่กำลังอยู่ในอาการตกตะลึงเหมือนเห็นผี ในเมื่อเธอก็ใช้ดาบเช่นกัน เพราะมันเพิ่งลอยไปปลงสู่พื้นข้างหลังเธอเหมือนกับที่เกิดขึ้นกับครูช

“หยุดดาบของนาเดสโก้ได้อีกแล้ว” วาเลโอรา้องด้วยเสียงที่ทำให้ใครหันมามองอย่างอดขำไม่ได้ เพราะเธอทำตัวเหมือนเด็กๆ ที่ดูหนังถึงฉากตื่นเต้น

“...ท่านแม่ เมื่อครู่เกิดอะไรขึ้นเธอ” ซานด้ายอมเสียน้ำหน้าหันมาถามตรงๆ เพราะเมื่อครู่ขนาดเธอยังมองตามไม่ทัน

“ซานด้า ลูกูหรือไม่ว่า การลงดาบของนาเดสโก้จะมีที่ดาบในในแต่ละครั้ง” วาเลโอราย้อนถาม

“7 เธอเคยบอกไว้แบบนี้”

“ใช่ แต่เมื่อก็ครั้งแรก เจ้านั้นรับไป 6 ดาบถึงจะสกัดดาบสุดท้าย ซึ่งเป็นดาบพิฆาตจุดตายไว้ได้ แต่ครั้งนี้...เพียงแค่ 2 ดาบก็ถูกมันสวนกลับมาแล้ว” วาเลโอราบอกในสิ่งที่ตัวเธอยังไม่อยากจะเชื่อถ้าไม่ได้เห็นด้วยตา แต่ซานด้าก็เริ่มทำหน้าที่ให้เห็นเพราะว่ากันตามตรง ตัวเธอเองยังไม่มั่นใจเลยว่าจะหลบดาบที่ไม่สามารถมองตามได้ทันหรือเปล่า

8 The Last Fantasy Return ภาค การกลับมาของไกโธ เล่ม 2

“...เจ้าใช้วิธีอะไรกัน ครุช” นาเดสโก้ร้องถามอย่างกั๊กไม่อยู่ ความรู้สึกเสียเกียรติที่เธอไม่เคยได้สัมผัสกำลังแทรกเข้าสู่ใจเธอราวกับยาพิษ ความภาคภูมิใจที่สามารถพิชิตศัตรูในดาบเดียวมาโดยตลอดถูกทำลายจนปนด้วยบุรุษตรงหน้าเธอตอนนี้

“วิธีอะไร?? ก็เปล่านี่ ก็แค่...เริ่มชินกับความเร็วของเธอแล้วแค่นั้นละ” ครุชตอบอย่างกับเป็นเรื่องง่าย ๆ แคมยังเดินไปหยิบดาบขึ้นมาเตรียมจะสู้ต่ออีก

“อย่ามาพูดพล่อย ๆ แคมมองตามหัน ไม่สามารถรับดาบฉันได้หรอก” นาเดสโก้รู้สึกหงุดหงิดกับท่าที่สบาย ๆ ของครุชมาตั้งแต่แรกเห็นแล้ว

“อืม...นั่นสิละ อาจจะใช่ แคมมองตามหันก็ได้เปล่าว่าจะรับดาบได้หัน ฉันเองไม่สามารถเคลื่อนไหวตัวด้วยความเร็วขนาดเธอได้ด้วยสิ” ครุชพูดเหมือนกับเพิ่งนึกได้ว่าตัวเองใช้วิธีอะไรลงไป

“เธอออกดาบได้ราว ๆ 7-8 ครั้งต่อการพุ่งตัวหนึ่งที่ใช้ใหม่” ครุชหันมาถามเพื่อถ่วงเวลารักษาแผลที่หัวไหล่ไปในตัวด้วย

“...ก็ใช่”

“แหะ ๆ ฉันทำแบบเธอไม่ได้แน่ ๆ...แต่ว่าถ้าเป็นแค่การออกดาบอย่างเดียวและเพียงแค่ครั้งเดียวละก็...ไม่แน่ว่าดาบฉันอาจจะเร็วกว่าเธอก็ได้”

“ดาบเดียว! แบบนี้เอง!!” นาเดสโก้รู้ทันทีว่าครุชกำลังพูดถึงอะไร

สิ่งที่ครุชทำนั้นแทบจะเรียกว่าปาฏิหาริย์ได้เลย เพราะเพียงดาบเดียวที่เขาพูดถึงนั้นละคือสิ่งที่ทำให้เธอต้องตะลึงมาแล้ว ครุชรู้ตัวว่าไม่สามารถเคลื่อนไหวตัวได้เร็วขนาดจะตามนาเดสโก้ได้ทัน เลยทุ้มเทพลงทั้งหมดลงสู่ดาบแทน และฟันมันออกมาด้วยความเร็วสูงสุด ผลที่ได้คือดาบถึงดาบ หยุดดาบได้ก็หยุดคนได้

“เข้าใจละ ถึงว่า แผลเพียงแค่นี้ ๆ ทำไม่ถึงได้มีเลือดออกมามากขนาดนั้น ที่แท้เพราะว่าใช้พลังจิตควบคุมภายในร่างกายตัวเองไว้ ทั้งเร่งการทำงานของกล้ามเนื้อ...ไม่สิ ต้องควบคุมถึงแรงดันของเลือดด้วยแน่ ๆ” นาเดสโก้ถึงจะรู้ว่าครุชใช้วิธีอะไรในการออกดาบให้เร็วเท่าเธอได้แล้ว แต่ว่ายยังมีสิ่งหนึ่งที่ยังคาใจอยู่ดี

“ถึงจะออกดาบให้เร็วเท่าในดาบเดียว แต่ปัญหาคือเจ้านั้นรู้ได้ไงนี่สิ ถึงจะบอกว่าชินกับความเร็วก็เถอะ แต่นั่นไม่ใช่ความเร็วที่มนุษย์จะมองตามแล้วสั่งการให้โต้ตอบได้ทันการณืหรอกนะ” วาเลโอรำกั๊ตใจแบบเดียวกับนาเดสโก้เลยรำพึงออกมา

“...ไม่หรอก ถ้าเป็นเจ้าโยงนี่มันทำได้แน่” ไทโรนิกถึงกระเสจิดที่สัมผัสได้จากครุชก่อนหน้านี้ แล้วจึงเข้าใจความหมายของมันเมื่อตอนได้เห็นการต่อสู้เมื่อครู่

“เจ้าหมอนั่นมีวิชาที่เรียกว่า ‘เหยียบปลูฟี่’ อยู่ มันเป็นวิชาที่ปล่อยกระแสจิตบางส่วนออกมาจากร่างกายสู่พื้นดินและกระจายตัวเพื่อเชื่อมต่อกระแสจิตของวัตถุรอบ ๆ เข้าด้วยกัน เป็นเหมือนตาข่ายดักจับแมลง และถ้าให้เดา การที่มันเลือกพื้นทรายเป็นสนามต่อสู้ คงเพราะจะได้ตรวจการเคลื่อนไหวของนาเดสโก้ได้อย่างละเอียดและเร็วที่สุดแล้ว ผลที่ได้ก็คือทำให้มันรู้ทิศทางการเคลื่อนไหว และแคว้นเท่านั้นมันถึงายต่อการรับมือแล้ว แต่เรื่องมันรู้จังหวะที่จะลงดาบได้ยังไงนั้น คงบอกได้แต่ว่ามันเป็นสัญชาตญาณของเจ้าหมอนั่นล้วนๆ” พอได้ฟังไทโรพูดแบบนี้ วาเลโอวาก็ถึงกับเหงื่อตก เพราะไม่อยากเชื่อว่าเพียงแค่สัญชาตญาณของคนธรรมดาจะทำได้ถึงเพียงนี้

“เอาละ ฉันยอมรับแล้วว่านายเป็นคู่ต่อสู้ที่สมน้ำสมเนื้อจริง ๆ” นาเดสโก้ถอนหายใจออกมาอย่างทำใจและมันก็ยังเป็นความเสียดายต่อบุคลากรชั้นยอดแบบนี้ขึ้นไปอีก

“แต่ว่า มันต้องจบแล้วละ ต่อไปฉันจะใช้พลังของเครื่องประดับภูตนิมิตเคลื่อนไหวด้วยความเร็วต่อเนื่อง ถึงนายจะออกดาบเร็วเท่าดาบฉันได้ แต่กว่าจะรวมพลังเพื่อออกดาบครั้งต่อไปดูเหมือนว่าจะต้องใช้เวลายุ่งข้างสินะ” ความหมายของนาเดสโก้ที่นั่น ครูซู้ซึ่งดีเลย์ทีเดียวแต่ก็ทำได้ห้วนใจ แนนอนว่าเขาไม่ได้มาสู้แบบที่ไม่ได้เตรียมตัวหาวิธีรับมือมาก่อน เพราะอย่างนั้นถึงตอนนั้นใบหน้าเขาจึงยังมีรอยยิ้มอย่างมั่นใจมั่นใจอยู่

“นั่นสิ ให้มันจบเลยดีกว่า” ครูซี้มแบบเศร้า ๆ ก่อนจะปล่อยดาบรูนเบลออกไปแล้วไปหยิบดาบอีกเล่มที่มีขนาดใหญ่กว่าเกือบสองเท่าขึ้นมาแทน เล่นเอาทุกคนงงว่าดาบใหญ่ขนาดนั้นจะฟันได้เร็วกว่าเดิมได้อย่างไร

คราวนี้ครูซู้ไม่ได้ตั้งท่าแบบสบาย ๆ เหมือนเดิมแล้ว แต่จดดาบไปข้างหลัง ใช้ปลายดาบแตะไปที่พื้นในแนวทแยง ท่าทางแสดงว่าเตรียมจะใช้วิธีการเหวี่ยงดาบจากข้างหลังมาเพื่อเพิ่มพลังจากการเหวี่ยงนั้น ซึ่งมันเป็นการออกดาบที่ช้าที่สุดในบรรดาท่าเตรียมของวิชาดาบทั้งหมด

“น่าสนุกดีจริง ๆ เจ้ามนุษย์คนนี่ คราวนี้จะมီးอะไรให้ดูอีกล่ะ” วาเลโอวารู้สึกดีใจขึ้นมาทันที ความรู้สึกที่เคยสบประมาทพวกมนุษย์ไม่เหลือในใจเธออีกแล้ว

ก็ใช่ น่าสนุกดีหรอก แต่ว่าตั้งท่าดาบแบบนี้คิดจะทำอะไรของมันพะ จริงอยู่ว่ามันจะเพิ่มพลังของดาบได้เต็มที่ แต่นั่นมันเป็นท่าที่ออกดาบได้ช้าที่สุดไม่ใช่หรือ? ไทโรคิดอย่างประหลาดใจและต้องโทษตัวเองว่าลืมไปได้อย่างไรว่าครูซู้เองก็ไม่ใช่นักสู้แบบโง่ ๆ ที่ใช้เป็นแต่กำลัง

พร้อมกันนั้นนาเดสก็ก็ตั้งท่าขึ้นมา แต่ไม่เหมือนเดิมแล้ว เธอหยิบดาบขึ้นมาอีกเล่มใช้เป็นดาบคู่โดยที่อีกเล่มจะขนาดเล็กเหมือนมีดสั้นมากกว่า ซึ่งคนที่พอเป็นวิชาดาบก็จะรู้ว่าดาบเล่มเล็กนั้นเหมาะสำหรับการใช้ตั้งรับในระยยะประชิดและพลิกแพลงใช้ได้หลายอย่างความหมายของนาเดสก็ก็จะกำลังระวังดาบของครูชอยู่ไม่น้อยเลยทีเดียว

คราวนี้นาเดสก็ตั้งท่าโดยการยื่นมือที่จับดาบสั้นคว่ำมือมาข้างหน้าเล็กน้อย ส่วนมือที่ถือดาบขนาดปกติ เธอโพล่มือไปข้างหลังเพราะต้องการซ่อนไม่ให้ครูชได้เห็นการเคลื่อนไหวของดาบ

เป็นครั้งที่สามที่ทุกคนกลั่นหายใจ แต่ครั้งนี้ทุกคนไม่หวังจะเห็นผลในทันทีเหมือนสองครั้งแรก เพราะลองนาเดสก็ประกาศจะใช้พลังเต็มที่ มีหวังร่างของคู่ต่อสู้คงจะได้กลายเป็นเนื้อบดในเวลาไม่ถึงนาทีแน่

“...พุดลิ...ถ้าไม่พุดตอนนี่ไม่มีโอกาสอีกแล้วนะ” ใจของนาเดสก็ก็ยังคงขอให้ครูชยอมแพ้ แต่ลองเธอได้ลงดาบแล้วก็จะไร้ซึ่งความลังเลอีก ระหว่างที่เธอใช้เวลาครูชตัดสินใจครั้งสุดท้ายนี้เองที่เธอเห็นปากของเขาขยับเหมือนกับจะพุดอะไรบางอย่าง

นาเดสก็ไม่ได้ยินเสียงพุดจึงอาศัยอ่านปากเขาแทน ซึ่งเธอจ้องปากครูชอยู่นานกว่าจะรู้สิ่งที่เขาต้องการจะบอก แต่สิ่งนั้นกลับทำให้เธอไม่โห่ชนิดเลือดขึ้นหน้าจันลิ้มไปเลยว่เมื่อไม่ถึงนาทีก่อนเธอยังอยากให้ชายคนนั้นรอดอยู่

“ยอมแพ้เถอะ การต่อสู้ครั้งนี้ฉันชนะแล้ว”

ไม่มีกรยังไม่มีใครอีกต่อไป นาเดสก็หายวับไปในพริบตา ทุกคนรีบชะโงกดู สายตาจับจ้องไปที่ครูชว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเขาบ้าง และวินาทีถัดมาทุกคนก็ได้เห็นเลือดพุ่งกระเซ็นอีกครั้ง เพียงแต่ว่าครั้งนี้...ไม่ใช่เป็นเลือดของครูช

ร่างของนาเดสก็ปรากฏขึ้นอีกครั้งในสภาพยืนโงนเงน และมีเลือดไหลซึมออกมาจากชุดเกราะ วินาทีที่เธอโผล่ออกมาครูชก็กระตุกดาบเหมือนจะตรงเข้าไปฟัน ทว่าพอเห็นอาการของเธอหนักกว่าที่คาดคิดไว้จึงมีสีหน้าตกใจ โยนดาบทิ้งและตรงเข้าไปประคองร่างของนาเดสก็ก่อนจะล้มพาดพื้นไป

ทุกคนต่างยืนงงไม่รู้ว่ามีมันเกิดอะไรขึ้นกันแน่ แต่การมองไม่เห็นก็น่าหงุดหงิดพออยู่แล้ว แต่ผลที่ออกมากลับคลุมเครือไปกันใหญ่

วาเลโอราเป็นคนที่น่าจะเห็นว่าเกิดอะไรขึ้น ทุกคนจึงหันมามองเธอเพื่อรอฟัง แต่เธอยังมองดูนาเดสก็ด้วยความตกใจไม่หาย และยิ่งพุดตอนที่ครูชตรงเข้าไปรับตัวเธอไว้ชุดเกราะของเธอก็แตกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยแบบไม่ทราบสาเหตุ

“นาเดสโก้!! ทำใจดี ๆ ไว้” ครูชประคองร่างเธอไว้ในอ้อมแขนก่อนจะรีบใช้พลังจิตดึงบางอย่างออกมาจากตัวเธอซึ่งมีแต่เลือดไหลนองเต็มไปหมด

“...ไอ้นี้เอง สาเหตุที่ทำให้นาเดสโก้บาดเจ็บ” วาเลโอว่าขมวดคิ้วอย่างไม่ชอบใจที่เห็นวัตถุทรงกลมขนาดเท่าหัวปากกาซึ่งล้อมด้วยเลือดของนาเดสโก้จนแดงฉาน

“มันคืออะไรนะ?” เฟอร์นพยายามชูมภาพเข้าไปให้ใกล้ขึ้น แต่เพราะมันถูกล้อมด้วยเลือดจึงมองไม่ออก และถ้าวาเลโอว่าไม่บอก พวกเขาก็ไม่ทันสังเกตด้วยซ้ำไปว่าครูชใช้อะไรโจมตีใส่นาเดสโก้

“...เม็ดทราย” ไทโรเป็นคนบอกขึ้นแทน และเขาก็เข้าใจวิธีที่ครูชใช้แล้ว นั่นจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ไทโรต้องทำหน้าที่แบบเดียวกับวาเลโอว่าขึ้นมา

“ง่ายขนาดนี้เลยหรือ? วิธีพิชิตความเร็วที่เจ้าหมอนั้นหาเจอ...มันง่ายแบบนี้เชียวนะหรือ” วาเลโอว่าเพื่อออกมาก่อนจะทิ้งตัวลงนั่งอย่างหมดแรง สีหน้าเธอซอกมาก ๆ ที่ความสามารถอันเป็นที่น่าภูมิใจของนาเดสโก้ถูกแก้อะไรมองได้ง่าย ๆ แถมยังด้วยวิธีการที่น่าเจ็บใจอย่างที่สุด เพราะงานนี้ครูชไม่ได้ทำอะไรเลย นอกจากยืนเฉย ๆ ให้นาเดสโก้พุ่งเข้ามาหาที่ตายเอง

“ท่านหมายความว่าไงหรือครับ” เฟอร์นไม่เข้าใจคำพูดของวาเลโอว่าเลยอดจะถามไม่ได้

“ให้ผมอธิบายเองละกัน” ไทโรบอกอย่างไม่มีทางเลือก เพราะวาเลโอว่าไม่อยู่ในอารมณ์จะอธิบายอะไรให้ฟังแล้ว

“ที่ท่านราชินีบอกว่ามันง่าย เพราะจริงๆ แล้วครูชมันแทบไม่ได้ทำอะไรเลยด้วยซ้ำมันเพียงแค่อ้างพลังจิตควบคุมเม็ดทรายขึ้นมาไว้รอบตัว ที่เหลือก็แค่อธิให้นาเดสโก้พุ่งเข้ามาหาเอง ด้วยความเร็วขนาดนั้น ต่อให้เป็นแค่เม็ดทรายก็เถอะ มันก็สามารถเจาะทะลุได้แม้แต่ชุดเกราะที่เธอสวมใส่อยู่

“แต่เรื่องนี่จริง ๆ แล้วนาเดสโก้เองก็น่าจะรู้ตัวอยู่แล้ว เพียงแต่เจ้าครูชมันวางแผนมาดี โดยเสียงดวงรับการโจมตีสองครั้งแรกเพื่อให้อีกฝ่ายตายใจ...ผลแพ้ชนะมันออกมาตั้งแต่ตอนที่เจ้านั้นรับดาบที่สองได้แล้วละ” ไทโรสรุปเสร็จ ก็ไม่กล้าหันไปมองใบหน้าของเอลฟ์คนอื่น ๆ เพราะรู้ว่าทุกคนต่างคาดหวังกับนาเดสโก้ไว้สูงแค่ไหน

“ใช้ความเร็วซึ่งเป็นอาวุธที่อีกฝ่ายภาคภูมิใจมาเป็นอาวุธของตัวเองได้ แก่นี่มันจะล้าลิกเกินไปหน่อยแล้วมั้ง เจ้าครูช” ไทโรต้องยอมรับเลยว่าคราวนี้ครูชมาเหนือเมฆจริงๆ

แต่เจ้าตัวคนที่ถูกกล่าวขมอยู่หาได้ดีใจไปกับผลงานตัวเองเลย ทว่ากลับกำลังเป็นบ้าในผลที่ออกมาเกินคาด

“ແ່ລະ ເມັດຫາຍຝັງເຂົ້າໄປສຶກຈົນເຖິງວັຍະກາຍໃນດ້ວຍ ຈົນຫ້າມເລືອດຂ້າງນອກໄດ້ແຕ່ເລືອດຕົກໃນນີ້ລີ້” ຄຽຊເຫັນນາເດສໂກ້ຍັງມີອາການ່າເປັນທ່ວງອຸ່ງກຶ່ຍື່ງໜ້າສົດ ແລະກ່າວໂຫ໊ະຕ່ວງທີ່ຄິດວິຣີ່ນີ້ຂຶ້ນມາຈົນສົມຄວາມປອດກຶ່ຍຂອງເຂົາໄປ ຈົນແມ້ຈືງ ໆ ແລ້ວຕ້ອງໂຫ໊ະທີ່ເກຣະຂອງນາເດສໂກ້ດ້ວຍທີ່ມັນເປຣາເກີນໄປ ເພຣະການລຸດນ້ຳໜັກເພື່ອຕ້ອງການາຊຶ່ງຄວາມເຣັວເພີຍໆດ້ວຍເດີຍວ

“คะ ຄຽຊ” ນາເດສໂກ້ພາຍາມຈະພູດອະໄຫວຣາງອ່າຍແຕ່ເລືອດທີ່ທ່ວມປາກອຸ່ງທ່າໃຫ້ເຂົາພູດໄມ້ໄດ້

“ອ່າຍເພິ່ງພູດອະໄຫວ ຈົນຈະຣັກຊາເຂົາເດີຍວນີ້ລະ” ຄຽຊເອງເສີຍດາຍທີ່ຕ່ວງໄມ້ຂ່າຍນກ່ວານີ້ ຖ້າເຂົາຕັ້ງຈິລັກໜ່ອຍອາຈະເຣີຍເວທນດຣັກຊາມາໄວ້ໃຊ້ໃນເວລາແບນີ້ໄດ້ ແຕ່ເຖິງຈະນຶກໂຫ໊ະໄປກຶ່ຍປ່າປຣະໂຍຊັນແລ້ວ ເຂາຣຶບລຸຊຶ້ນມາມອຸງທ່າອະໄຫວຣາງອ່າຍແທນຊຶ່ງມັນເມືອນກັບມີເສີຍກຣະຊຶບອກເຂາອຸ່ງ

“ໄດ້ຍືນແລ້ວຄຣັບອາຈາຣຍ໌” ຄຽຊພັຍກໜ້າຣັບເບາ ໆ ຣາວກັບເສີຍທີ່ມາຈາກສາຍລຸມນັ້ນກ່າລັງບອກລິ່ງລ່າຄັງອຸ່ງ

“ດ້ວຍບັງຍຸຊາເຈົ້າແທ່ງກຣະດິງວິຣຸຣຸຣາຣ໌ ຂ້າຂອເຣີຍກຸ່າເຈົ້າ ໂຈເຊຟິນ” ຄຽຊຣັອຸ່ງເຣີຍກຶ່ຍຂຶ້ນມາພຣັອມກັບທີ່ດາບທຸກເລ່ມລອຍຂຶ້ນມາຈາກພື້ນ ແຕ່ມີເພີຍດາບເລ່ມເດີຍວທີ່ພຸ່ງເຂົ້າມາສູ່ມືອດາບທີ່ໄສເມືອນກັບນ້ຳບຣືສຸທິ້ແມ່ກຣະທັ່ງດ້າມຈັບກຶ່ຍເປັນແບບເດີຍວກັນ ຂນາດເລັກແລະເຣີຍວາມເກີນກ່ວາຈະໃຊ້ເປັນອາວຸຊພາດພື້ນໄດ້

ຄຽຊຄ່ອຍ ໆ ບຣຣຈຈວາງດາບລຸນບຣ່າງຂອງນາເດສໂກ້ ກ່ອນຈະປອດຝືນກຶ່ຍດິງເອາຟລັງຂອງດາບອອກມາ ແລະເມື່ອທ່າແບນັ້ນແລ້ວດາບໄສກຶ່ຍກຶ່ຍເປັນນ້ຳໄຫລເຂົ້າໄປຕາມບາດແຜລັງທ່ວຣ່າງຣາວກັບເຣື່ອງໂກທກທີ່ເພີຍພຣຶບຕາເດີຍວສີ່ໜ້າຂອງນາເດສໂກ້ກຶ່ຍດີຂຶ້ນອ່າຍເຫັນໄດ້ຂັດ

“ຄຽຊ?” ນາເດສໂກ້ຍືນຕ່ວງຂຶ້ນມາມອຸງຄຽຊດ້ວຍແວວຕາທີ່ສຸດສຸງສັຍ

“ເຍີ້ມໄປເລຍ ເຂົາຫາຍແລ້ວ” ຄຽຊຣັຸ່ງສຶກດີໃຈຈົນເຟລອດຣຈເຂົ້າໄປຈະກອດ ແຕ່ຍັງໄມ້ທັນໄດ້ເຂົ້າໂຄລັກຶ່ຍຖືກນາເດສໂກ້ຕັບຈນໜ້າຮາຍ

“...ເຂົາ...ບັງອາ...ລບຫລຸ່ເກີຍຣຕຶຂອງຈົນ” ນາເດສໂກ້ຍືນຂຶ້ນດ້ວຍທ່າທາງທີ່ໂກຣຣຈັດເມືອນກຸ່າເຟທ່າໂຄລັງຈະເຣເບີດ

“ເດີຍວກ່ອນ ຈົນໄມ້ໄດ້ຕັ້ງໃຈຈະທ່າໃຫ້ເຂົາຣັຸ່ງສຶກແບນັ້ນ” ຄຽຊປຣັບອາຣມຣ໌ຕາມໄມ້ທັນ

ถึงจะรู้ว่านาเดสโก้คงทั้งแค้นทั้งชิงเขา ที่ทั้งใช้ชีวิตชะเธอแบบสุดโงงและยังมารักษาให้เธอแบบนี้อีก

“หุบปากซะ วันนีระหว่างเราต้องมีใครตายสักคน” นาเดสโก้ประกาศลั่นทำเอาหลายคนที่เข็งกับผลที่ออกมาเมื่อครูต้องเผยหน้าขึ้นมาใหม่

นาเดสโก้ไม่ฟังคำพูดของครูชแม้แต่ครึ่งคำ วิ่งไปคว้าดาบที่อยู่ใกล้มือที่สุดมาแล้วตรงเข้าหาวัดใส่อย่างไร้ปราณี ถึงดาบนั้นจะใหญ่จนดูเหอะเหอะถ้าเทียบกับผู้หญิงร่างบางอย่างเธอ ตัวครูชเองก็โงายที่เห็นนาเดสโก้เป็นแบบนี้ แต่อย่างที่ว่า ‘ดาบไม่มีตา’ ถ้าเขาไม่ทำอะไรสักอย่างก็มีหวังได้เสียหัวแน่ๆ

แต่ครูชก็ไม่ได้ใช้ดาบสองมืออย่างที่ถนัด เพียงแค่ใช้รูนเบลบดบั้งตัวไปตามประสาทลัมผัส และต้องใจหายวาบเมื่อเห็นการฟันอันสะเปะสะปะไร้ซึ่งความงดงามของวิชาดาบ ซึ่งถ้าพูดกันตามตรงแล้ว นาเดสโก้พึ่งพาแต่ความเร็วของตัวเองมาโดยตลอดจนไม่ได้ฝึกฝนวิชาดาบมาแบบครูช ครั้นเมื่อไร้ซึ่งอุปกรณ์เสริมพลัง เธอจึงไม่ต่างอะไรจากผู้หญิงธรรมดาที่เป็นวิชาดาบแฉ่งๆ ปลายๆ

“พอเถอะ” ครูชร้องขออย่างรู้สึกอดสูที่เห็นนาเดสโก้ในสภาพแบบนี้ แต่คำพูดเขาเหมือนกับเชื้อไฟชั้นดีที่ทำให้นาเดสโก้ยิ่งกระหน่ำใส่ไม่หยุด

ดาบที่กวัดแกว่งแบบไร้ทิศทางยิ่งเห็นก็ยิ่งเศร้าใจ ยิ่งคนใช้มีแต่อารมณ์โกรธดาบก็ยิ่งสะท้อนจิตใจของผู้ใช้ออกมาให้เห็นชัดขึ้น ครูชเองก็ไม่ต่างกับนักเพราะตอนนั้นเขาเต็มไปด้วยความลังเลและรู้สึกผิดกับวิธีที่ตัวเองใช้กับนาเดสโก้

เขาได้ช่วงชิงเอาความภาคภูมิใจของเธอมาจนหมดสิ้น และเปลือยทำลายเครื่องประดับที่เป็นแหล่งพลังของเธอไปอย่างไม่ตั้งใจ เขาทำให้คนที่เคยแต่ชนะมาโดยตลอดได้ล้มรสความพ่ายแพ้อย่างอดสูเป็นครั้งแรก ความผิดนี้ตัวครูชเองไม่คิดว่าสมควรจะได้รับการยกโทษให้เลย และความเจ็บปวดใจนี้เองที่ทำให้ครูชลดดาบลงและเบือนหน้าหลบตาหนี ไม่กล้ามองนาเดสโก้

ดาบของเธอฟันบาดลึกลงไปแผลเก่าบนหัวไหล่ของครูช ทว่าขนาดตอนที่สวมใส่เครื่องประดับเพิ่มพลังอยู่ดาบของเธอตอนนั้นยังทำอะไรครูชไม่ได้เลย นับประสาอะไรกับแรงของผู้หญิงธรรมดาในตอนนั้น

“ทำไมไม่หลบละ? เก่งนักไม่ใช่เธอเรื่องใช้ชีวิตี่ซ้าลาดนะ” นาเดสโก้ร้องว่า แต่กลับกลัวใจตัวเองขึ้นมาชะเฉยๆ จนไม่กล้าลงดาบซ้ำไปอีกทั้งๆ ที่มีโอกาส ครูชก็ทำดีตอบรับคำพูดนั้น มีเพียงสีหน้าที่รู้สึกเจ็บปวดที่ไม่ใช่มาจากบาดแผล